

REDACȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
1 an 10 cor.
6 luni 5 cor.
3 luni 2 cor.
N-ri de Dumitrică pe an 4 cor.
pentru România și străinătate pe an
4 franci.

Manuscrisul nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERTIBILE:
Se va plăti garanție: pentru două săptămâni, a doua oară 10 bani, a treia oară 15 bani, de fiecare publicare.
Atât abonamentele, cât și inserțiile sunt să se plătească în Arad.
Văstăș pentru oraș și comitate
Scrieri neînscrise nu se primesc.

Provinismul la — paroxism.

În toamna trecută directorul ziarului nostru a scos de sub tipar, în București, o lucrare statistică: *Românii din statul ungar*. Autorii: «Tribuna» cunosc cuprinsul ei din sumarul ce am publicat, după-cum își vor aminti și de aprecierile favorabile ce s-au făcut din București a făcut asupra cărții. Că n-au putut-o însă primi numărul și cunoscuți cari au dorit-o, pentru că îndată ce a sosit la Arad primul transport, oficiul vamal de aici a trimis cartea «minister», care să cerceteze dacă nu m-va cuprinde «agitatie». Ear ministerul ce e minister, de ce are înființată o secție a naționalităților, dacă nu să descopere «agitatie» până și în Tatăl nostru, dacă acesta rostește — românește?!...

Nu ni-a putut deci surprinde cătuș de puțin citind mai zilele trecute ordinațiunea ministerială prin care cărțile d-lui Russu i-se trage debitul postal și oficiile vamale și stăle sunt avizate «să trateze acest op pe tipăriturile oprite»...

De ce să fie Rusia singurul stat european în care se practică cea mai neghioabă? De ce miniștri maghiari să nu știe și ei — patria, confiscând ori-ce de mai de seamă scrisă în altă limbă de cea maghiară?... Nu poate să scape în-osebi cartea scrisă de un «agitator român», deși tot ce cuprinde se întemeiază pe statistice oficiale maghiare!

Ear ca să-și încaseze cuvenitele laude «poporul singur alcătuit», guvernul a

pus în mișcare «biourul de informații» din ministerul de interne, ș'acesta a inundat presa maghiară cu articole cari prezintă cartea d-lui Russu mai primejdioasă de cât dinamita... Prin urmare și meritele guvernului vigilent cu atât mai mari!

Se înțelege, nu s-au lăsat păcălite toate ziarele. Cele aproape de guvern s-au întrecut însă. Astfel «Magyar Szó» (dela 24 Martie) scriind despre oprirea cărții d-lui Russu, zice:

„În cartea sa autorul s'a ocupat, din punct de vedere ultraist, cu numărul Românilor din statul ungar, cu relațiunile lor politice, confessionale, culturale, familiare și economice, dânduși silință să dovedească îndeosebi aceea, că Ungurii vor să desnaționalizeze pe Români, cu toate mijloacele forțate, în tendința asta a lor se isbesc însă de rezistența de rasă a Românilor, rezistență atât de pronunțată, că se întâmplă ca Românii să romanizeze zilnic pe Ungurii din satele românești. În dezvoltările cărții sale pe Russu l'a condus antipatia cea mai fanatică și ura lată de tot ce este maghiar. Cel mai rușinos lucru pentru Russu — ca cetățean ungar și membru al parlamentului — e că dezvoltările singuraticelor capitole le scoate în relief întemeindu-se pe așa afirmări mincinoase până la temeritate cari nu numai pot seduce ușor și schimba opinia publică a străinătății și îndeosebi a României față de stările generale și politice ale Ungariei, dar și să cultive în sufletul Românilor ura cea mai selvatică, îndeosebi însă în Românii din România cari nu cunosc organizarea noastră de stat și politică și caror ne-a prezentat ca pe niște despoitori de drepturi și tirani neîmpăcați ai Românilor.

„Cartea lui Russu pe lângă că cultivă ura de rasă, apoi a mai fost scrisă și în interesul organizării activității pornite astă-toamnă sub masca adunărilor de protestare împotriva pro-

iectului de lege al ministrului Berzeviczy. Aceasta se dovedește și prin faptul că — în interesul alegerilor — în prima jumătate a cărții sale Russu dă tabele statistice în cari arată numărul Românilor comună de comună și face comparație numerică față de Ungurii din acele comune, ajungând la concluzia că Românii pot candida în 45 cercuri electorale. E fapt și adevărat, că această lucrare alui Russu, adusă în Ungaria pe ascuns, a înlesnit mult activitatea comitetului executiv dela Sibiu a partidului național, dându-i indicațiuni precise privitoare la numărul Românilor din diferite cercuri. Aceasta au recunoscut-o bucuros și însuși candidații de deputați naționaliști. Ear ziarele din București au scris coloane întregi despre cartea lui Russu, laudând-o și prezentând-o ca pe o lucrare epocală menită să ajute realizarea tendințelor ultraiste naționale...

Aceste tendințe sunt: să ne cunoaștem situația în statul ungar, — căci cartea d-lui Russu aceasta a avut-o în vedere. Politica nu face pe nici o pagină din cele 330, dar din cifre — repetăm încă odată: luate din statisticile oficiale maghiare — trage cuvenitele concluziuni. Între aceste da, este și concluzia, că maghiarizarea între Români merge mai greu și noi Românii suntem în statul ungar singurul neam care bilanțul acestor din urmă 40 ani îl încheiem cu câștig, ș'anume romanisând sate maghiare resfirate printre noi.

Aceasta o constată însă cercetările și statisticile întocmite de ministerul maghiar și dacă celor dela Budapesta nu le vine la socoteală ca Românii să aștepte aceasta, poftescă și desființeze oficiul statistic și ori-ce cercetare pe acest teren ar trebui oprită: altfel zău, noi vom ști totdeauna cum stăm și de ce trebuie să ne păzim.

Academia Română.

Raport asupra lucrărilor făcute în 1904—1905. —

Domnii Colegi!

Academia Română intră în ultimul an al anului a IV-lea dela întemeierea ei. Printr-o dată coincidentă, începuturile ei stau alături cu deschiderea erei celei mai fericite din patriei noastre. Iată de ce, urmărind mersul instituției, gândul se îndreptează neapărat timpului în care providența, în nemărginita ei înțelegere, a luminat mintea poporului român spre o nouă muncă, prin care s'a așezat pe tronul unei dinastii aparținând uneia din cele mai puternice Case domnitoare din Europa.

Din acel moment o transformare uimitoare s'auit în țara românească dela Dunărea de astăzi statul român, cu rost în lume, pășeste cu siguranță în dezvoltarea sa sub conștientul și viteazul nostru Rege și înțelegătorul Regatului României.

Academia Română are o parte însemnată în progresul făcut și tot ea va purta și în viitor sa de a reprezenta înaintarea culturală a poporului românesc.

În această situațiune, simțim cu toții cât de importantă e legătura dintre Dinastie și națiune, căci factorii cei mai însemnați cari au sprijinit în frunte cu Regele Carol, Augustul Protecției Președinte de onoare al Academiei, ca și a unei munci neobosite și statornice, se-am îndeplinit deci o înaltă datorie de națională, când, cu ocaziunea ședinței festive din 1904 pentru celebrarea a 400 de ani dela

moartea lui Ștefan-cel-Mare, Academia a adresat Majestății Sale o telegramă de omagiu și recunoștință pentru dragostea și interesul cu care călăuzește și ajută silințele noastre.

Alături de M. S. Regele, colaborând cu succes neîntrecut la promovarea culturii naționale, stă prea grațioasa noastră Regină care, prin număroasele scrieri, a dus renumele neamului românesc până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Cu mândrie privim și la ceilalți membrii ai Dinastiei, cari urmăresc cu viu interes lucrările noastre. Nutrim speranțe bine întemeiate pentru tinerele nădădite ale Familiei Regale și am fost adânc mișcați că, din fragedă vîrstă, atențiunea A. S. R. Principelui Carol a fost îndreptată spre căile dezvoltării noastre culturale și că în inima sa a fost deșteptat simțământul strînsei legături ce va avea odată cu Academia și care s'a arătat prin trimiterea celor două plante, Aronicum baccense și Goodyera repens, necunoscute în flora noastră și recoltate de A. S. R.

1. Membrii Academiei.

Anul acesta Academia a suferit mari și dure pierderi. În cursul numai a unei săptămâni au răposat colegii nostri: Dr. Iacob Felix, General St. Fălcoianu și Nicolau Ionescu, ear mai înainte cu câteva luni, membrul corespondent G. I. Ionescu-Gion.

Dr. Iacob Felix a încetat din viață la 19 ianuarie în vîrstă de 73 ani. Dl. Președinte, aducând la cunoștința Academiei în ziua de 21 Ian., această strîmă veste, a ținut o călduroasă cuvîntare despre meritele răposatului. Ședința s'a ridicat în semn de doliu, membrii au mers în corpore spre a asista la ceremonia înmormântării,

ear dl. Dr. C. I. Istrati a rostit o cuvîntare la mormîntul răposatului.

Dr. Iacob Felix a fost ales membru al Academiei în Secțiunea științifică, la 30 Iunie 1879. El și-a consacrat toate puterile vieții pentru știință și cu deosebire pentru învățămîntul medical, și și-a creat titluri neșterse la recunoștința noastră. Dr. Felix a fost întemeietorul științei igienei în Regatul României, luminoasele prelegeri pe cari le-a făcut la Facultatea de medicină, unde a profesat dela înființarea ei, nu cuprindeau numai norme teoretice, ci și povești practice și folositoare. Osebit de aceasta, găsindu-se un timp îndelungat în fruntea serviciului medical, ca medic primar al Capitalei și ca Director general al serviciului sanitar al Statului, avusese deseori prilejul de a pune în aplicare teoriile. Preceptele ce el a răspândit și munca sa cinstită și fără preget au adus îmbunătățiri simțitoare în serviciul igienic și au revărsat multă binefacere asupra populației Capitalei și a țării întregi. Toată viața Doctorului Felix e caracterizată printr-un devotament neîntrecut pentru binele oștesc. El a reprezentat cu multă demnitate țara la diferite congrese de igienă și demografie, la Berlin, Dresda, Geneva, Veneția și Viena, făcând cu această ocazie interesante comunicări despre starea igienei la noi. Cestiunea care a preocupat mult pe Dr. Felix a fost pelagra, asupra căreia a publicat mai multe memorii și comunicări științifice. Din număroasele scrieri ale sale, semnalăm aici: Apele de băut ale Bucureștilor (1864) Tratat de igiena publică și poliție sanitară (1870 până la 1888), Rapoartele consiliului de igienă și de salubritate publică al orașului București, pe 1868, 1869, 1875, 1876, 1877, 1870 1881, 1883,

Că în carte se cultivă ura, este neadevăr sfruntat și s'a scris numai ca să scuze ori să motiveze ucazul căzăcesc al liberalului guvern din Budapesta.

Mandatul lui Nicolae Șerban
— *nimicit!* Al doilea senat a Curiei reg. sub prezidiul lui Vavrik Béla, a nimicit mandatul lui Nicolae Șerban din cercul Arpașului-de-jos, atacat de contra-candidatul său naționalist Octavian Vasu. Sentința Curiei e textual următoarea:

In numele Majestății Sale Regelui! Alegearea de deputat dietal, ținută în cercul Arpașului-de-jos, la 26 Ianuar 1905, unde Dr. Nicolae Șerban a fost declarat de deputat ales, pe temeiul art. de lege XV. § 3. p. 23 se declară de nimicită și Szabó Károly președintele alegerii se obligă sub urmarea execuțiunii, ca împreună cu spesele de 12 cor. 90 fil. în decurs de 15 zile să plătească suma 912 cor. 90 fil., petenților.

In motivarea sentinței, Curia zice că află de documentat faptul că președintele Szabó Károly a suspendat alegerea pe timp de peste două ceasuri, ceea ce este în contra legii și motiv de nimicire absolut. A aflat-o aceasta documentată din procesele-verbale, luate de președintele alegerii și comisiunile de votizare, din care reiese că președintele a întrerupt votizarea la 4 ore 55 minute și a continuat-o numai după 7 ore 5 minute. S'a constatat și aceea că Șerban era atunci în minoritate. Procedura aceasta a președintelui alegerii este cu atât mai proprie pentru nimicirea alegerii, cu cât art. de lege XXXIII, §. 80 și art. de lege XV. §. 3. pretind hotărât, ca suspendarea votizării poate dura cel mult două ceasuri și ori-cât de mică prolongire a acestui termen, drept urmare este violare de lege.

Curia va transpune sentința prezidentului Dietei.

Advocatul petenților a fost Dr. Tit Babeș.

Mandatul dela Oena. Se știe că mandatul lui Markbreit Gyula din Oena, câștigat — e secret public — licitând peste posesorul vechiu Hamory, a fost atacat la Curie de către alegătorii lui Dr. Aurel Cosma, prin Dr. Aurel Cornel Iancu avocat în Arad. Pertractarea excepțiunilor este pusă pe 12 April.

Fug șoarecii... Ca și șoarecii de pe corabia ce se cufundă, așa fug în toate părțile din odinioară atât de populatul club liberal. Azi unul mâne altul, caută pretext de fugă. Până

ce i-a mai ținut speranța, puteau fi încă ținută la olaltă, în măsură însă ce aceasta dispăre, se răresc și șirele falnicei falange liberale... Az mâne rămâne bietul Podmaniczky singur, cu busturile puternicilor de pe vremuri buimăcite și ele de golul ce s'a făcut în juru-le.

Er! a eșit din partid Fogarassy Zsigmond deputatul cercului Halmi.

„Zeit“ din Viena e informat, că-s cu'n picior afară următorii: Csekolics Gyula, baronu Révay Simon, Pattyánszky Elek, Sziklay Ede și alții.

PROBLEMUL AUSTRIAC.

»Revista idealistă« în ultimul număr publică studiul, ce-l reproducem mai jos, față de ale cărui amănunte firește ne avem rezervele noastre.

Problema austro-ungară e problema, ce a stârnit cele mai deosebite prorociri. Unii prevestesc Austriei un sfârșit apropiat, alții cred că ea este chemată încă multă vreme să exercite o influență precumpănitoare asupra politicii europene și că va ști prin autoritatea dinastiei Habsburgilor să fie unite la olaltă diferitele naționalități ce soarta le-a pus sub dominațiunea vechiului ei sceptru. Ca să putem alege între aceste păreri n'avem decât să aruncăm o privire asupra situațiunei actuale din Austro-Ungaria și vom vedea imediat cât de mari sunt progresele săvârșite de naționalități în direcția unei vieți neatințate și unui ideal național.

Acum un pătrar de veac abia, Austria era o putere destul de tare pentru a cârmui diferitele naționalități, pentru a înăbuși aspirațiunile lor și pentru a le impune autoritatea și limba ei. Germanismul era caracteristica întregii organizațiuni administrative și politice a monarhiei și se simțeau că minoritatea germană din munții înalți și frumoși ai Tirolului păstrase toată autoritatea ei. Azi această autoritate este de pretutindeni știrbită și acolo unde n'a fost încă distrusă nu se poate apăra decât prin lupte grele și prin sforțări desperate.

În Ungaria, nu numai că prin instituirea dualismului dela 1867, autoritatea germană a devenit o autoritate absolut nominală. Se poate spune, că mai ales de doi

ani de zile toată viața politică a Ungariei este concentrată în jurul chestiunei autorității desăvârșite a regatului Stului Ștefan Desbaterile vii, la care opoziția a recurs a văzut, că nu poate asigura Ungariei o viață neatințată, în sfârșit, rezultatul ultimelor alegeri, care a dat isbânda partidului dependent și faptul, că constituirea ministerului se prelungește de atâta vreme fără de reușită, fiind-că partidul independent a un partid de guvernământ voeste să impună Impăratului un program, care tinde să micșoreze ultimele rămășițe ale supremăciunii elementului german, — toate aceste desc, cât de mult a decăzut puterea Austriei și cât de puține mai însemna în peșteră mătate din cuprinsul monarhiei Habsburgilor. Nu e vorbă, poate că Ungaria să fie în această victimă unei iluzii, se poate, căbită de un patriotism prea îngimfat național maghiară să uite că redusă la propria putere, devine un stat de mână a douăzeci de națiuni mai multe naționalități străine, elemente maghiare. Dar oare faptul, că Ungaria reușește să se încreadă atât de mult în puterile ei și să nesocotească Austria până acolo încât să uite, că dinșel și ca stigiului ei și dătoarește puterea prin care în jug atâtea naționalități, nu este decât cea mai bună a slăbiciunii austriece și influenței ce a pierdut cabinetul din Viena.

În Boemia influența elementului germană decrește asemenea cu pași repezi. Guvernul din Viena în fața progreselor naționale cehilor a trebuit neconținut să dea înapoi să recunoască dreptul cehilor de a avea limba lor în școală și judecătorii. Și aceste privilegii au stârnit adevărate furturi în Reichsraht, dacă îndeosebi ordonanțele limbilor a Contelui Badenii a provocat o veritabilă furie în rândurile pangermanismului. Nu au putut nici să micșoreze puterea cehilor, nici să întărească dominațiunea germană.

Cehii nu au putut să obțină încă guri un dualism, fiindcă nu sunt în de bine organizați și fiind-că sunt pcurind treziți la o adevărată viață națională dar în schimb puterea lor mai ales de

Rapoartele generale despre igiena publică și despre serviciul sanitar a Regatului României, pe 1890, 1892, 1894, 1895, 1896, 1897 apoi interesante lucrări, prezentate ca memorii la Academia: Istoria Igieniei în România în sec. XIX și starea ei la începutul sec. XX; Igiena școlară, Igiena școlară, Igiena laptelui; ear dorința sinceră de a face binele se vede din scrierile sale de vulgarizare, din cari cităm: Creșterea copiilor — Instrucțiuni populare pentru mame (1882), Despre prevenirea tuberculozei (1889), Povești despre hrana țaranului (1901), Povești despre păstrarea (1902), Laptele (1904) Medicul poporului.

Generalul St. Fălcoianu s'a stins în ziua de 22 Ianuarie. Immormântarea s'a făcut la 25 Ian. Membrii Academiei au asistat în corpore, ear dl St. C. Hepites a rostit discursul funebru, și în ședința dela 28 Ianuarie dl Președinte a ținut o elogioasă cuvântare în amintirea răposatului. Generalul Fălcoianu fusese ales membru al Academiei la 13 Septembrie 1876 și făcea parte din Secțiunea științifică. Dânsul a ocupat însemnate demnități atât civile cât și militare. Posedând studii temeinice de Stat major din Franța și-a creat încă dela început o situație înaltă în serviciul armatei, și a fost Colonel în războiul pentru independență. Lucrările științifice ale Generalului Fălcoianu au fost de natură practică. Astfel a fost cestiunea cotitului vaselor, despre care a publicat: Instrucțiuni și Explicări (1873 și 1880). Literatura militară a îmbogățit-o cu: Istoria războiului din 1877—78 — Curs profesat la școala de război (1895) și Istoricul războiului din 1877—78 — Participarea României la acest război, în 3 tomuri, (1888—89).

În ziua de 24 Ianuarie, când în întreaga țară se sărbătorea aniversarea Unirii, un nou doileu a lovit Academia, prin moartea bătrânului scriitor și luptător pentru această sfântă Unire, Nicolae Ionescu. Dânsul și-a dat sfârșitul la moșioara sa Bradu din județul Roman unde zăcea de mai multă vreme slăbit de boală și de bătrânețe. La ceremonia înmormântării Academia a fost reprezentată prin colegii P. Poni și A. Naum, ear ședința dela 28 Ianuarie, dl Președinte I. Kălinderu și dl Gr. G. Tocilescu au ținut cuvântări în memoria răposatului. Regretatul nostru coleg era unul dintre cei mai vechi membri ai acestei Instituții, numit fiind cu decret domnesc la 2 Iunie 1867. Activitatea cea mai însemnată a lui Nicolae Ionescu s'a dezvoltat în afară de Academia. Mișcarea pentru renegarea țării numără pe Nicolae Ionescu printre cei mai aprigi luptători și cauza națională a găsit într'însul pe unul din cei mai credincioși servitori. În țară și în străinătate a apărut drepturile țării, mai ales în timpul când națiunea a fost chemată a se rosti asupra viitorului ei. El a fost profesor de istorie la Universitatea din Iași și mandatar al țării în cele mai multe legislaturi. Admirator al parlamentarismului englez, el a ocupat un loc însemnat în dezvoltarea activității parlamentare în România. Inzestrat cu un frumos dar de vorbire, a ilustrat multă vreme tribuna română. I-a fost dat lui Nicolae Ionescu, până la adâncile bătrânețe la cari ajunsese, să participe la cele mai însemnate evenimente ale patriei și să-și spuie cuvântul său cinstit și plin de sfat în mos în toate cestiunile mai. Analele parlamentare atestă în această privință activitatea sa. În toate împrejurările însă

nu i-a scăpat din vedere stadiul său de dier lecție, istoria, căreia îi consacra tot timpul care i-l lăsa viața politică. (Va de

MELANCOLIE.

Primăvara cea duioasă
A venit, și ne salută!
Bolta-albastră-I luminoasă,
Tot senină și plăcută.

Eară codrul fericit,
Se îmbracă-n manta verde;
Râul cel înzăpăcit
Printre valuri ghița-și pierde-nvir

Totu-I plin de veselie.
Florile toate n'nfloresc,
Numai eu n'am bucurie
Grijuri grele mă strivesc

Nici chiar raza aurie
Ce n'ncălzește tot ce-i viu,
Nu îmi face bucurie
Nu, că-mi este tot pustiu!
Pentru mine mângăere
Nu mai e p'acest pământ,
Simt, ah simt că de durere
Merg încet către mormânt.

pangermaniștii au intrat în luptă cu dinșii a crescut destul de mult pentru că ei să nu lase pe Austriaci să se cârmuiască. Din cauza obstrucționismului ceh în Reichsrath și din cauza compromisurilor, ce guvernul e silit să facă cu partidele cehe, toată viața politică a Austriei a ajuns să fie paralizată. Cine nu știe, că dacă împăratul n'ar recurge la veștitul paragraf 14 din constituție, de vre-o sease ani deja Austria nu ar putea nici măcar să-și voteze bugetele.

Singurul lucru, care deocamdată mai împiedică curentul ceh de a lua toată dezvoltarea, de a ajunge la neatinerea politică a Boemiei și la emanciparea ei de sub jugul Austriei, e legea electorală, care este astfel întocmită încât, asigură elementelor germane o reprezentare mai numeroasă decât elementelor cehe. Dar bine înțeles, că această ultimă piedică nu se va putea împotrivi multă vreme aspirațiilor naționale ale cehilor și că dînsa va avea aceeași soartă pe care de în jumătate de veac au avut-o la Praga toate, încercările Austriei de a menține o influență și o întâietate ce îi scăpau. Poate că Austria se fâlește cu Polonia și că susține și acolo a reușit să păstreze neatință autoarbitrarea ei. Dar dacă o spune, de sigur că dinici guvernul din Viena nu crede în trăinicia acestei autorități, căci el știe mai bine că oricât de mult îl costă supunerea grecătoare și aparentă a Polonezilor austriaci. Într'adevăr, alianța cu Polonezii a fost născută de oamenii de stat din Viena, când au avut nevoie să fie piept Cehilor și să a contrabalansese influența lor în Reichsrath. Știa că la dreptul vorbind Polonezii sunt făsați în voia lor și pot în Galiția să-și îndărească naționalitatea cu condiție ca în Reichsrath să lupte alături de elementele germane în privința elementelor cehe. Iar în ziua în care Austriacii nu vor mai avea nevoie de sprijinul polonez, în Galiția va dispărea ori de urmă a supremației germane. (Va urma).

In haos...

— Crița. —

— 3 Aprilie.

În Budapesta e desăvîrșit haosul. Baza compromisului clocită în șirul lung al aușiențelor a fost respinsă în comitetul executiv al coaliției, care s'a pus pe punctul de vedere al intransigenței.

Hotărârile de Sâmbătă a comitetului coaliției au resturnat întreg planul construit, stingându-se cu el și lumină. Haosul e deplin...

Comitetul executiv.

Ședința de Sâmbătă a comitetului executiv a dat pe față disensiunile din sinul coaliției. Corifeii cari au pertractat cu Regele și înclină spre moderațiune au rămas în minoritate față de intransigenți, cari au învins cu propunerile lor:

1. Cei ce-au pertractat cu Regele în privința unui compromis cu suspendarea chestiilor militare pe două ani, nu se potrivește ca mandat al Coaliției;

2. Să se convoace pe 4 Aprilie parlamentul și să înceapă discuția unei adrese către Majestatea Sa, prin care să-și rostească hotărît dorințele.

Cea-ce nu s'a putut deci arangia între trei-patru, să se aplaneze în forul plin de patimă al parlamentului? Evident, abisul se va lărgi mai mult...

Regele pleacă.

Semioficiosul «Magyar Nemzet» anunță că Regele va pleca cât mai curînd la Viena. Acasă...

Clubul național.

În vederea convocării parlamentului pe 4 April, deputații naționaliști Români vor pleca toți la Budapesta, ca să fie de față, la evenimentele parlamentare ce sunt în perspectivă.

Răsboinici.

Eri mai mulți politicieni și-au expus în presă vederile lor cu privire la criză. Kossuth e mai conciliant. Dorul vre unui portofoliu ori prudența e pe partea sa, cine știe? Fapt e că rămâne aproape singur. Trece au cei răsboinici. Ugron, Bakonyi, Barta...

Evenimentele din Rusia.

— Aprilie.

I.

Știrile despre pace sunt în planul prim. Oficios se anunță, că Roosevelt nu s'a angajat să mijlocească pace între Ruși și Japonezi.

De pe teatrul războiului vestile sunt tot mai rare. Nu se știe, de Japonezii au tăiat, or nu calea de retragere a Rușilor; se sune înșă, că armata rusă e în pericol.

II.

Turburările din Rusia nu vreau de loc să nceleze. Țăranii, muncitorii, rezerviștii provoacă nu pe alocurea întâmplări sângeroase.

Londra. Lui «Daily Express» i-se telegrafează din Petersburg, că poliția a descoperit în Reval, tipografia muncitorilor revoluționari, a confiscat o mulțime de scrieri, din ceea-ce se vede, că muncitorii sunt organizați și în provincie și se pregătește o apropiată răscoală. Poliția a arestat pe mai mulți oameni suspecti. Muncitorii au făcut mari devastări prin fabrici.

Berlin. Din Petersburg se telegrafează, că turburările inscenate de muncitori în încă. Nu de mult s'au răscolat muncitorii de fabrici și în districtele Gostini și Kutnoi, Miliția a trebuit să recurgă la arme.

Reformarea bisericii ruse.

Petersburg. În 22 luna trecută ar fi trebuit desbătută în consiliul de miniștri reforma bisericii ruse. La dorința ministrului președinte metropolitul Antoniu a prezentat proiectul de reforme, după care dorințele preoților sunt reformele administrative din secolii 16 și 17. Pobjedonoscev, procuratorul sfântului sinod a referat țarului că chestia se ține de sinod și nu de consiliul de miniștri. Chestia a fost deci transpusă. Pobjedonoscev a afirmat, că orice formă e imposibilă, sinodul a hotărît însă contrarul, ca biserica să fie administrată numai de o persoană. S'a luat decisiul, ca țarul să fie rugat să convoace un sobor, la care să se aleagă un patriarh.

Rescriptul Țarului.

Petersburg. Oficial. — Printr'un rescript cu data de 3 Martie trecut Împăratul a instituit, sub președinția ministrului de interne, o comisiune specială însărcinată să studieze mijloacele de a se aduce la îndeplinire voința Țarului, și de a invita, în acest scop, pe reprezentanții poporului ruses, să participe la legiferarea reformelor.

Președintele comisiunii a procedat îndată la adunarea materialului necesar lucrărilor sale, dând o atențiune deosebită lucrărilor pregătitoare.

Ministrul de interne a crezut dar necesar să stabilească mai întâi punctele, să le prezinte consiliului de miniștri și să le discute într-o conferință specială conform rescriptului imperial dela 3 Martie.

Adoptând acest mijloc de lucru, toate lucrările pregătitoare vor putea fi terminate în două sau trei luni.

Chestiunea de a se aduce la îndeplinire voința împăratului ar fi atinsă pe baza concilierii intereselor generale ale statului cu nevoile locale ale diferitelor ținuturi ale imperiului.

Ministrul de interne a supus această propunere Țarului care a aprobat-o la 16 Martie trecut.

Materialul de care dispunea ministrul precum și proiectele diferite prezentate de diverse personaje și asociațiuni difereau cu totul în privința bazei problemei de rezolvat și a amănunțelor ei. Rezulta de aci că discuția diferitelor propuneri trebuia să ocupe mult, cu cât în această conferință, vor lua parte nu numai reprezentanții guvernului, marii funcționari ai Statului, dar și persoane cunoscute pentru activitatea și competența lor în chestiunea dezvoltării culturale a populației rusești. Din cauza acestor motive, conferința s'ar vedea constrinsă să exprime vederi diferite asupra chestiunilor la ordinea zilei.

Răsboiul ruso-japonez.

Petersburg. Generalul Linievici telegrafează cu data de 17 că nici o schimbare nu s'a produs în situația trupelor.

Inamicul desfășoară o mare activitate la estul liniei ferate. Ninge continuu, zăpada e mare.

Petersburg. Oficial. Generalul Kharkevici, șeful statului major al primei armate manciuriene, a fost numit șeful statului major superior al generalului Linievici, în locul generalului Sakaroff.

Generalul baron Stakelberg, comandantul primei armate manciuriene, a fost numit membru în comitetul Alexandru pentru răniți.

Petersburg. Ziarul «Ruskije Slovo» spune că se vorbește în sferele înalte de o anchetă iminentă asupra evenimentelor din Extremul-Orient.

Se așteaptă la mărirea completă asupra evenimentelor și se speră că se va stabili adevărul, fără a se ține în seamă înalta situație a personagiilor în chestiune.

Petersburg. Față cu știrile date de ziarul «Times» cum că Rusia și Japonia ar fi ales pe dl Roosevelt ca mediator pentru pace, că negocierile ar fi început și că ostilitățile vor fi suspendate în curând, Agenția telegrafică din Petersburg declară că nu se știe nimic la Petersburg în această privință.

Paris. Se desmintă știrea unui ziar englez cum că doctorul Motono, ministrul Japoniei, ar fi avut, acum, în urmă, întrevederi particulare cu Delcassé la domiciliul acestuia.

Londra. «Agenția Reuter» află din Tokio că presa discuta cu violență svonurile de pace venind din Europa și America și exprimă convingerea fermă că Japonia va continua cu energie operațiunile militare, fără a se ocupa de discuția evenimentelor din Rusia sau aiurea.

În așteptare, armata și flota continuă a se pregăti pentru o campanie de mai mulți ani.

Trupe noi pleacă pe teatrul războiului.

Dela Academia Română.

— Deschiderea sesiunii generale din 1905. —

(Correspondență originală).

București, 17 30 Martie 1905

Sesiunea generală a Academiei Române s'a deschis Marți la 15 28 Martie.

De astădată deschiderea s'a făcut cu solemnitate mai mare decât în anii trecuți. S'a ținut ședință publică, prezidată de însuș moștenitorul tronului prințul Ferdinand, asistând 27 membrii și altă lume multă.

Sosind Alteța Sa Regală, a urcat scaunul prezidențial și deschizând ședința, președintele Academiei dl. D. Kalinderu a pronunțat un important discurs, în care s'a ocupat în deosebi cu reformele ce sunt a se introduce în organismul și conducerea Academiei; apoi a felicitat foarte calduros pe membrii veniți de peste hotare, cari de astădată s'au prezentat în număr de 6 inși, adică de trei ori atâția ca în anii trecuți; în fine a adus elogiul principelui moștenitor că a venit să onoreze cu prezidierea sa deschiderea sesiunii generale.

În mijlocul aplauselor generale s'a ridicat în fotoliul său Alteța Sa regală și a mulțumit prin un discurs calduros, pronunțat cu o bună accentuare românească, pentru primirea omagială ce i-se face în mijlocul Academiei, unde totdeauna petrece cu drag și căreia îi urează succes în munca sa înaltă culturală.

Întâiu au dedicat cuvinte de ale memoriei membrilor repasați în anul trecut: Dr. S. Felix, Ștefan Fălcoian și Nicolae Ionescu; precum și membrului corespondent D. Ionescu Gion.

După încetarea aplauselor cari au acoperit bine simțitele cuvinte princiare, secretarul general dl. D. A. Sturdza a citit raportul său despre lucrările de frunte ale Academiei în anul trecut.

Apoi s'a ocupat cu ședințele de peste an cari s'au urcat la 41 și în cari membri au făcut diverse comunicări despre cari ziarele noastre de peste munți totdeauna au informat publicul lor cetitor.

S'a accentuat că Academia a luat parte prin delegați la sfințirea crucei dela mormântul lui Gerge Barițiu, la serbarea jubileului „Familiei“ și la sărbătorirea a patru sute de ani dela moartea lui Ștefan-cel-Mare.

O mare parte a raportului se ocupă de publicațiunile Academiei și de sporul enorm făcut în colecționarea bibliotecii.

La premiile Năsturel-Herescu de 12000 lei, Heliade Radulescu de 5000 lei și Adamachi (divisibil) de 5000 lei au intrat 75 de cărți, în peste 80 de volume.

La premiile cu termene fixate n'a concurs nimene.

După citirea raportului, Alteța Sa Regală a suspendat ședința pe 10 minute și a mers în mijlocul membrilor. Dl. președinte Kalinderu i-a prezentat întâiu pe membri veniți de peste hotare și anume pe d-nii: S. Fl. Marian, At. M. Marienescu, I. Moldavan, I. Pușcariu, N. Teclu și Iosif Vulcan, cu cari Alteța Sa s'a întreținut foarte afabil, apoi a convorbit cu ceilalți membri.

Redeschizându-se ședința, dl. D. Onciul, membru corespondent, a citit lucrarea sa despre anii de domnie al lui Alexandru-cel-bun.

După încheierea ședinței, prințul moștenitor s'a mai întreținut câteva minute cu unii membri și cu d-na Zoe Sturdza, apoi a plecat.

DIN ROMANIA.

Ședințele Societății Geografice.

Sâmbătă seară a început seria ședințelor anuale ale societății geografice române, în sala Senatului.

M. S. Regele a presidat ședința, având la dreapta Sa pe A. S. R. Principele Ferdinand.

D. G. Lahovary, președintele soc., a dat citire raportului anual despre mersul societății. Din acest raport rezultă, că societatea se bucură de o stare financiară îmbucurătoare și că pășește mereu înainte pe calea cea bună grație îndrumărilor date de M. S. Regele.

În cursul anului încheiat, societatea a dat la lumină dicționarul geografic al Basarabiei și a pregătit dicționarul geografic al Bucovinei, care se va publica în cursul anului viitor.

Literatura geografică în țeară a fost fecundă în lucrări valoroase.

Astfel au apărut mai multe monografii, „Dobrogea pe pragul veacului XX“ de dl. căpitan Ionescu, „Gorjul“ de dl. Ștefulescu, „Sate și mănăstiri“ de dl. profesor Iorga etc.

Și în fruntea tuturor acestor lucrări merită a figura lucrarea „Pe Dunăre“ datorită grațioasei noastre Suverane.

După ce vorbește și de literatura geografică străină, de asemenea foarte înfloritoare, dl. Lahovary menționează cu admirație expoziția din St. Louis și recente expediții polare organizate de diferiți savanți străini.

D-sa aduce omagii memoriei membrilor societății cari au decedat în cursul anului; Ionescu-Gion, prof. dr. Felix, general Fălcoianu și N. Ionescu.

Vorbind de Extremul Orient, dl. Lahovary spune că masacrul ce se face în prezent în această parte a lumii e o rușine pentru veacul în care trăim.

Prin acest războiu, Rusia n'a făcut de cât să descopere o țeară nouă, Japonia, locuită de un popor brav și inteligent, care s'a acoperit de glorie. Așa în cât dacă influența Japoniei invingătoare s'ar întinde asupra Chinei, dacă imperiul ceresc s'ar japoniza, probabilitatea unei primejdii galbene pentru rasa albă n'ar fi exclusă.

Dl. Lahovary își încheie raportul aducând mulțumiri M. S. Regelui pentru sollicitudinea, ce o arată societății geografice.

D. prof. N. Iorga a ținut o conferință despre „Desvoltarea hotarelor țării românești“.

D-sa prezintă numeroase date prin cari arată hotarele ce le-a avut țeara, dela 1300 încoace.

Aceste hotare, atât în părțile de nord cât și în cele de sud au suferit mari modificări, în decursul anilor, din cauză că românii au trecut Dunărea, și că au fost invadate de turci, ruși și ungari.

În ce privește pe turci, tactica lor pentru ocuparea țării noastre era de a transforma în cetăți fortificate orașele noastre dunărene și a le schimba numele.

Astfel ei au schimbat numele orașului Giurgiu în Ierghioi, pe al Brăilei în Ibrail, etc.

Rusia din partea ei, în diferite timpuri ne-a răpit ținuturile basarabene, cari ajung la mare.

Totuși toate sforțările ei n'au reușit a ne împedeca de a poseda azi porturile ce le avem pe Marea Neagră și cari asigură propășirea comerțului nostru.

D. C. R. Mircea a vorbit despre distribuțiunea geografică a petrolului la noi și despre concluziunile ce s'ar putea trage cu privire la originea petrolului.

Arată necesitatea de a ne ocupa în mod serios cu studiul chestiunii petrolului, care e un mare izvor de bogăție pentru țeara noastră.

Vorbește de exploatarea de petrol din țeară și arată, că e o strinsă legătură între minele de sare și zăcămintele de petrol, legături cari se datoresc aceluiași fenomene geologice.

Conferențiarul propune o serie de îmbunătățiri indispensabile pentru propășirea industriei petrolului.

Arată necesitatea unei hărți geografice a terenurilor petrolifere și emite părerea de a se introduce și la noi sistemul de organizare a industriei petrolului adoptat în Rusia.

Acest sistem constă în formarea unui comitet central tehnic în care să fie reprezentate toate exploatarea.

Numai prin astfel de măsuri vom putea zice într-o zi că avem într-adevăr o bogăție.

Ședința s'a terminat la orele 11.

O nărozie.

Un oare-care Ardelean Jenő, de profesie preot greco-catolic în Sombatsag, — așa vestesc ziarele din Budapesta — a publicat în „Nagyváradi“ din Oradia-Mare un apel „lelkeshangu“, în care îndeamnă pe Români „să se alipească și ei la marea mișcare națională de care e cuprinsă țara...“ Să țină adică cu kossuthiștii, să nu cumva să se bucure că rezolvarea crizei politice merge greu, ci să stărue pentru armata națională maghiară, bancă maghiară independentă, vamă independentă și așa mai departe până la D-zeu independent maghiar...

Apelul se termină îndemnând pe Români să pună o mișcare mare la cale și cu prilejul alegerilor generale viitoare și în cercurile naționale române să pună candidat — kossuthist.

Am cetit și văzut multe nărozii, dar ceva mai incoherent nu s'a pomenit nici chiar în presa maghiară care în aceste vremuri de „mișcare națională“ publică tot felul de verzi și uscate.

Punem însă rămasag, că prosa asta suslăudatului preot greco-catolic va fi telegrafiată și în străinătate, drept dovadă că Românii s'au „alipit“ și ei la marea mișcare kossuthistă, pe când adevărul este numai atâta că între preoții greco-catolici din Bihor s'a găsit unul care vrând să facă politică, a ajuns să se facă de ris!

Intîmpinare.

În interesul adevărului publicăm cu plăcere următoarele:

Onorată Redacțiune!

În nr. 49 al ziarului „Tribuna“ o „Florica“ sibiiană se ocupă, — din incidentul concertului din urmă al Reuniunii de muzică din Sibiu, cu vădită reavoință de persoana mea.

Aș ține sub demnitatea mea să răspund unei persoane anonime, pentru orientarea publicului cetitor voiu da însă următoarele deslușiri:

Înainte de a mă provoca pe mine să pimesc puncte solo la micul concert, a fost propus ca comitetul pe toate celelalte soliste ale Reuniunii de muzică, cari de zece ani încoace s'au produs neconținți în concertele ei. Cu o singură excepție — poate pentru-ca să se conserve pentru festivitățile din Iunie — membrele amintite au refuzat însă categoric pentru astădată să participe la cele trei reprezentații proiectate ale orrei diul cavaler de Flondor nu am fost numit, eu rugată să cânt rolul Floriceii, ci și alte două soliste — supraniste ale Reuniunii, astfel că în fiecare seară să fie altă „primadonă“.

Ce privește „sollicitudinea și dragostea mea pentru Reuniune, e adevărat că de pe când eram încă abea copilă de patrușprezece ani și până azi — cu excepția celor doi trei ani din urmă am muncit cu cea mai mare plăcere, bucurându-mi de ambiția pentru ridicarea prestigiului acesteia.

Mă pot număra deci și eu cu dreptul între membrii „de baștină“. Chiar după ce părăsisem Sibiuul, dl. Dima ținea mult ca să iau parte activă — în cor — la toate concertele, iar după ce, cu neuitata excursie la București, a insistat, repeșite ori de mine să vin și eu, dându-mi un punct solo în concertul dintâiu.

Atunci va să zică nu mă privea nimeni străin în această Reuniune, a cărei membru titor am fost și sunt — se poate însă că totuși „Florica“ să fie o persoană străină, nu de la Sibiu, care s'a făcut unealtă pe scopurile răutăcioase ale unor persoane intrigante.

De altfel și de astădată se adevărește verbul: „cine se aseamănă se adună“; „Floricea“, asemenea celor ce au pus-o la cale, o bună de malicie. Pe lângă toate își mai și traze: la început mă face cea mai „nouă toare sibiiană“ iar ia fine mă face „străină“. P. B. cari mă cunosc știu, că deși nu mai sunt locuitor sibiiană, ei locuiesc stabil în Timișoara, nu acum pentru întâia dată, că am petrecut mai mult timp în Sibiu în cercul familiei mele. Este o vadă de lipsă de tact și bun simț a se ocupa de referințele private și familiare ale altora.

Cu acestea privesc afacerea prezentă cheiată.

Timișoara, 29 Martie 1905.

Cu toată stima:

Lucia A. C.

DOMNII

se pot îmbrăca favorabil numai așa dacă își procură hainele necesare exclusiv dela magazinul de stofe pentru domni, unde se poate economiza 35%.

1. — Magazinul nostru de fabricație engleză din patrie și de Brunn.

MAGAZINUL ESCLUSIV de POSTAV de FABRICĂ A LUI.

LEICHER și FLEISCHER.

ARAD, piața Libertății 17. Cinci biserici. (PÉCS) Király u.

SPECIALITATE

de

STOFE ENGL.

COLORATE

PENTRU

VEȘTE

ext

Abonentii

nu și-au reînnoit abonamentul al doilea cearșaf — Aprilie, Mai — sunt rugați să binevoiască limite de urgență prețul abonamentului (5 cor.) In caz contrar adăstria le va sista trimiterea (bunei).

NOUȚĂȚI.

ARAD, 3 Aprilie 1905.

— **Știre personală.** P. S. Sa Episcop Ioan I. Pap al Aradului, terminând agendele ce a avut în Budapesta la d. Gojdu, a sosit Sâmbătă seara la d. J. J.

— **O distincție.** Un vrednic bărbat a fost distins zilele trecute de clemența

Foia oficială de Sâmbătă publică aul Majestații Sale prin care dl Dimitrie gonescu, director financiar în Timișoara, distins din prilejul trecerii sale în provisor la pensie, cu titlul de consilier

Felicităm pe ilustritatea Sa, la aceasta meritată distincție.

— **Pe ducă.** Fișpanul nostru, dl Urban de două zile e în Budapesta. Este poate cea mai tristă ce a făcut-o de astă-dată.

Se știe, că imediat după alegeri, stăpânul său nemulțumit cu rezultatul alegerilor din com. Aradului, unde au ajuns trei Români de i-a cerut d-lui Urban demisiunea. A venit criza, care l-a ocupat pe dl Tisza în altă Acum însă, că și el pleacă de pe teatrul lor, trebuie să rezolve și demisia dlui Urban. Se duc amândoi acolo de unde au venit necunoscut.

— **Osândit.** În urma verdictului dat de ea cu jurați din Budapesta în procesul in- al lui Milan Marcovici, redactor la „Narodne P. tribunalul a osândit pe luptătorul sîrb la temință de stat, și cum el e de origine Serbia, l'a și deținut îndată.

— **Anchetă.** În afacerea mandatului dela atacat cu petiție, Curia a ordonat cercetare. Moritz, fericitul ales, se crede că va pe urmele lui Dr. Șerban, căci Curia, așa de, nu glumește, când vorba e să se aplice

— **«Luceafărul»**, numărul dela 15 ie întrece par'că până și pe cele mai noase numere de până acum. Pe cu- aduce ilustrația unei admirabile selișe la Războiu. Pagina întâi este un omagiu s d-lui D. Comșa: portretul lui și o ciare a lui el sale activități, dar mai ca autor al recentului album «din orna- mica română». Mai aduce 5 ilustrațiuni, din expoziția industrială arangiată în ma anului 1902 de mult regretatul Dr. P. Barcianu și de d-nii D. Comșa și Vic- Tordășianu. Dă de asemeni portretul I. F. Negruț, meritosul profesor din care și-a serbat mai zilele trecute iu- de 25 ani.

Cât despre text, la înălțime!

— **O nouă decorație națională.** „Expresul“ București serie: Se afirmă că iubita noastră erană ar fi intervenit pe lângă M. S. Regele anul viitor, cu prilejul aniversării a 40 ani domnie glorioasă, să înființeze o nouă deco- națională destinată exclusiv femeilor. Noul ordin național va purta numele de „men Sylva“ și va cuprinde două clase. M. S. Regina va fi marea maestră a acestui

— **Reformarea uniformii oficerilor.** „Frem- lant“ descrie pe lung acele reforme, ce se ectează la uniforme militare. Reforme esen- și importante sunt foarte puține; toate-s de externă. Imbrăcămintea de acum prea bă-

tătoare la ochi ar ajuta foarte bine țintirea din partea pismașului. Pentru aceea va fi delăturată și galbina bandă de tabără a oficerilor. Teaca sa- biei va fi apoi de culoare mai pestriță. Celelalte reforme sunt foarte neînsemnate.

— **Puterea presei.** Zilele acestea „Times“ reveni asupra unei informații privitoare la reaua stare financiară a tezaurului rus, afirmând că acest tezaur e un colosal „coffre-fort Humbert“, și că dacă chiar ar fi plin, un moment, banii ar proveni dela niște naivi, cari în curând vor fi victimele naivității lor.

Ministrul de finanțe Kokovtsoff aflând des- pre articolul ziarului englez, și după-cum însuși, zice, „apreciind importanța“ presei, a invitat Redacția ziarului englez ca să trimească un redac- tor la Petersburg, spre a se convinge de existența stockului de aur în tezaurul rusesc.

„Times“ a răspuns că Kokovtsoff să se adreseze cu invitațiunea sa la „New-York-Herald“ de unde a luat informațiunea: „Is Russia solvent?“ (E Rusia solvabilă?) textual.

În Rusia începe respectul de presă, se începe cu ziarele din Londra, ca să ajungă odată și la cele din St. Petersburg.

— **Un maniac.** Magul de sub Timpa a în- ceput ară o serie de articole, polemizând cu „Telegraful“ asupra chestiei dacă a fost bine con- vocată conferința națională dela 10 Ianuarie a. c.

Zice (în primul articol din serie) că se simte dator să lămurească (?) opinia publică română! Conferința dela 10 Ianuarie a. c. a repre- sentanților partidului național a zăpăcit adecă „opinia publică română“ și el, magul cu barba lungă, are s-o lămurească.

În al doilea articol din serie, după ce repro- duce ce a zis organul său despre solidaritatea la 1881, constată că și înainte cu 24 ani foaia se afla tot sub direcția sa de azi...

Perfect: ce zicem și noi și toată lumea ro- mânească?

Magul și atunci combătea pentru solidari- tate, dar așa fel, că improșca în toți luptătorii; și atunci avea mania să — lămurească, și atunci era pasivist ruginit și nu ne îndoiim: câte zile i-o da Dumnezeu, are să rămână consecuent!

Naute de a începe seria, magul cânta o mică răfuială (în Mica cronică!) cu „Telegraful“ pe care se supăraseră că „naute cu trei săptă- mări ni-a dat să cunoaștem — scrie magul — că n'are voie de a intra cu organul nostru într'o polemie serioasă...“ Și trage și trage două co- loane „Telegrafului“, ear la urmă termină:

„Și nu era nici de cum de prisos, ca cei din Sibiu să dea în situația încurcată de azi o îndrumare celor opt deputați români, — dacă nu pen- tru alt, cel puțin pentru a preveni „îndrumări“, ce o dă „unchiul“ dela Măgurele „nepotului“ său dela Arad, care ajunsse ca deputat ales așa mare domn, încât se poate tutui și cu Kossuth“.

Bietul mag: ori ce scrie, face și drege, nu se poate opri ca la urmă să nu traga una în „unchiul“ dela Măgurele și în „nepotul“ dela Arad...

Se poate altfel? Doar „unchiul“ a fost pre- miat de Academie ear „nepotul“ într'adevăr a ajuns să se tutuiască și cu groful nu numai cu Kossuth Franczi, pe când bietul mag nu se tu- tuește de cât cu — Hossu Franczi!

— **Marele duce Vladimir** se află în situa- țiunea penibilă de a nu mai găsi nici un vizitiu care să-l mănă caii dela trăsură.

Dela atentatul contra marelui duce Sergius a intrat o mare panică între vizitii curții im- periale.

— **O statistică** de curând publicată arată că Franța are 394 teatre, Italia 389, Germania 264, Anglia 205, Spania 190, Austria 188, Rusia 99, Belgia 59, Suedia și Norvegia 46, Olanda 42, Elveția 35, Portugalia 16, Danemarca 13, Turcia 9, Grecia 8, România 7 și Sârbia 6.

— **Statua Vasile Alexandri** va fi gata peste două luni.

Desvelirea ei se va face cu o deosebită so- lemnitate în cursul lunii Mai anul curent.

Se știe, că statua va fi așezată în fața Tea- trului Național din Iași, unde s'au început lucră- rile de construirea unui soclu.

Până în prezent sumele strinse pentru ridi- carea statuei bardului dela Mircești constituiesc aproape suma suficientă.

— **Negrija unui profesor universitar.** Un profesor din Heidelberg, medicul Dr. Oscar Vul- pius, nu a luat toate precauțiunile la o operație așa că a trebuit să-l amputeze la o calfă de ceasornicar

piciorul. A fost pedepsit de tribunal la 25.000 mărci și apanagiul anual de 1000 de mărci.

— **Un nou aerostat** dirigiabil. La San-Fran- cisco a construit americanul August Gret un ae- rostat dirigiabil. Experiențele, se zice, au dat re- zultate foarte satisfăcătoare.

O gazetă aerostatică germană scrie acum, că Japonezii vreau să cumpere acest aerostat pen- tru a se servi de el în războiu.

— **Un fost minister francez** pus sub cuză. Se telegrafiază din Paris, că dușmanii vreau să puc pe fostul ministru al marinei Pelletan sub acuză pentru dispariția planurilor corăbiilor sub- marine. E bănuie Pelletan, c'a stat în legătură cu agenți vestiți streini.

— **„Moldovenii, model de soldați!“** Zia- rul din Kișinău „Besarabetz“ publică următoarea scrisoare a părintelui Alexandru Albul, preot ro- mân din Basarabia, care se află pe câmpul de războiu în Mandiciuria.

„La început ofițerii credeau că Moldovenii nu vor fi buni războinici. Toți ofițerii regimen- tului din Minsk aveau convingerea, că soldații la primele salve inimice, vor fugi. Acest regiment a stat în Chișinău și este pe două treimi compus din Moldoveni.

„Dar mare a fost surprinderea oficerilor, când în luptă Moldovenii au dat dovadă că posed toate calitățile ideale ale soldatului. Bravura lor a smuls nu odată admirația oficerilor.

„Moldovenii s'au arătat nu numai ca sol- dați bravi, ci și ca oameni foarte cumpăniți. Pe când în alte regimente, soldații, la sgomotul asur- zitor al șrapnelelor se uitau speriați de unde vine moartea, Românii din contră rămăneau calmi și priviau la granata care trecea pe de asupra rin- durilor. Observau direcția proiectilului și avertisau pe camarazii lor, când trebuiau să se ferească“.

— **Fie-ce planet e vizibil.** Zilele trecute s'a întâmplat cazul foarte rar, că s'au putut vedea toate planetele, cari de altcum sunt ascunse prin depărtare-le față de ochii nearmați. Afară de Nep- tum în fiecare noapte se poate vedea fie-ce pla- net principal și pe lângă aceea Vesta, singura din micile planete, care are o lumină deosebit de in- tensivă. Medicul Dr. Olbers a descoperit pe Vesta în Brema, în Martie 1807. Nu se știe cu siguranță, cât e de mare; după observările lui Tuccini are un diametru de 190 de mile. În urma multelor canale, ce le are, se poate vedea foarte limpede Mars; Mercur a fost acum mai strălucitor. În urma miciei ei depărtări dela soare mai greu se poate vedea. Copernicus pe patu-l de moarte se plângea, că n'a putut vedea nici când cu ochii liberi pe Mercur.

— **Desgroparea unui cadavru în un colț de stradă.** Vineri sara cei-ce au trecut prin coi- țul dela strada Angyal și Alsó-Molnár pe la opt ceasuri seara au putut vedea ceva intere- sant. Muncitorii ocupați cu repararea apa- ductului au dat peste un cadavru de om deja terificat. Cadavrul a fost dus la poliție, unde s'a aflat, că cadavrul e de mult îngropat acolo. La cap s'au putut constata lovituri puternice. Pro- babil, că e vorba de vr'o crimă mai veche.

— **Cea mai veche scrisoare de dragoste** Cum anunță o revistă franceză nu de mult s'a aflat un antic manuscript: cel mai vechi billet doux. Interesantul billet e o scrisoare, care un Babilonian amoretat o trimisese cu 2200 de ani înainte de nașterea lui Christos draguțel sale Casbuia, locuitoare în Sippara. Locul Sippara e identic cu Sefarvania cunoscută din biblie. Că și atunci era obicei să-l zici vr'un nume draguțel, arată faptul, că babilonianul îi zice „mioară“, drept dovadă despre gingașele sim- țăminte ale strămoșilor. Cam așa au cetit epistola:

„Să dea soarele lui Marduc vieții tale ne- murirea! Vreau să știu, de ești sănătoasă. Oh trimite-mi vr'un sol, ca să pot s'o știu. Eu sunt în Babylon și nu te pot vedea. De aceea sunt foarte neliniștit. Trimite-mi prin vr'un crainic veste bună! vino imediat. Pentru viața mea să mai trăiești încă mult.“

Vă trebuie mai idealist amor?

— **Cetatea regală a lui Odiseu.** Dr. Dörp- feld — după-cum se scrie din Athena — a dat de știre, că el își va relua cercetările arheo- logice pe insula Leucos, pentru-ca până la des- chiderea congresului arheologilor să-și adu- date, ca să poată dovedi, că cetatea regală a lui Odiseu a fost pe insula Leucos. Leucadie- ni ar fi firește foarte mândri pentru o așa con- statare... Dar Ithaca... sârmana va trebui să re- nunțe la o prețioasă posesie... la povestea, că ea a fost leagănul regelui Odiseu.

Cură de frumusețe în vremurile vechi. Femeile renumite au întrebuințat în toate timpurile baia drept un admirabil mijloc pentru susținerea unui ten și piele frumoasă. Romanele vestite se scăldau în lapte de măgar și-n călătorii totdeauna își luau mai multe măgărițe cu sine. Regina Elisabeta din Anglia se scălda în vin, Maria Stuart în lapte, madame Tallien în zămă de fragi și smecură, împărăteasa Josefina în lapte parfumat. Italiencile din evul mediu se scăldau în lapte cald; frumusețile din secolul XVIII în extras de carne de vitel, apă de rose, miere etc., în care se amestecă gălbenuș de ou. În timpul Caterinei de Medici și renumitei ei fice, Margareta de Valois se acoperiau damele pe față în decursul nopții cu un postav imoiat în soluție de zămă de portocală și alămăie; de multe ori se mai amesteca zahăr, alaiun etc. Și în alte timpuri folosiau alte mijloace... Vă zice cineva: d'aceia's damele frumoase. Acela va fi de bună seamă un adict al principiului eredității.

— Carnea de cal. Le-a venit rândul. Se schimbă vremurile așa, că n'o să mai fie lipsă de ei. Războiul ruso-japonez a arătat, că cavaleria și-a trăit traiul... În zadar veghia la cântul trîmbiței, fiind-că abia fac câți-va pași și la pământ e trântit falnicul regiment cavalesc de necrutătoare pusti mașini.

Nici în timp de pace nu mai trebuesc caii la multe lucruri. Automobilul îi scoate încetul cu încetul din modă. Calul, ori cât de aprig, ori cât de înflăcărat și ori cât de sburdalnic, nu mai poate concura cu trăsura-mașină ce zboară. Oamenii cu fantazia foarte disciplinată prevestesc deja vremea, când concurența obraznică va scoate din întrebuințare calul, căruia nu-i va mai rămânea, decât abatoriu. Ca mânzi își vor fi visat altă, mai bună soartă. Cu trăsura pompoasă ar fi vrut să zboare unul, altul se îngrijia, cum se câștigă premiurile la întreceri, un al treilea vr'o doamnă frumoasă ar fi dorit să ducă 'n spate. S'a sfârșit cu „copilăriile“. Doamnele mari au automobile, premii obțin încetul cu încetul tot ele. Numai abatoriu le-a rămas sârmanilor cai. În Berlin s'au mâncat trei-sprezece mii de cai; în Boroslau 26.000. Zău, au ajuns rău caii. Când înghite primul ovăș, crede, c'o să poarte vr'un Napoleon în spate; de fapt însă ca virștii cu hrean trec în vr'un stomah flămând.

— Un savant în pericol. Se telegrafează din Londra, că lordul Kelvin, renumitul cunosător al științelor naturale, s'a supus unei operații foarte grele.

— Ultimii Buri. În patru Martie a călătorit din Ceylon în Holanda, firește cu permisia guvernului englez Robert Rogers, unul din acei Buri, cari mai bucurau în îndurat temniță, decât să depună jurământ de credință Englezilor. În patrie nu se poate întoarce nici acum, fiind-că peste tot nu vrea să jure credință regelui englez, Eduard. Ca să nu se mai poată întoarce niciodată din Holanda în Africa sudică, descrierea minuțioasă a persoanei lui s'a înmănat tuturor oficiilor din Africa sudică. În Ceylon a mai rămas un singur bur, cu numele Engelbrecht, care e republican din cap până'n picioare. Nu de mult Pau întrebă, de ce nu vrea să jure credință Englezilor, la ceea-ce acest ultim mohican al Burilor a zis:

— Mă cunosc pe mine însumi și știu bine, că nu aș fi nici când credincios regelui. De ce să lucru deci contrar caracterului meu?

— Tătica, spiritul pământului. Femeia lui Juhász Andras din Comlăuș era foarte săracă; d'abia avea din ce să trăiască de azi pe mâine în coliba-i sărăcăcioasă. Muncia însă din greu, muncea foarte mult, așa că-și pusese și niște bănișori de-o parte; dar banii se înmulțiau foarte greu.

Pe când ea se chinuia cu gândul, de unde ar putea să mai facă niște parale, niște țigance vin la ea, cari au prostit-o, că în camera ei e comoară și rînd pe rînd au scos mulți bani dela bătrâna, comoara n'a văzut-o până astăzi nimeni.

Sâmbăta au ajuns înaintea tribunalului înșelătoare țigance, cari neputând fi dovedite au fost achitate.

— Pod de tren ars. Sâmbătă mare frică a cuprins pe călătorii de pe trenul personal, ce pleacă dimineața din Barcs spre Pacrat, când deodată stătu trenul în mijlocul drumului. Atunci însă trecuseră peste pericol.

Între stațiile Bastai și Gyula e adică un pod de fier, de 10 metri de lung. Faptuitor

necunoscuți prefăcuseră peste noapte trenul în o rămășiță de ferarii, cari mai țineau la olaltă urmele stălpilor. Nainte de pod imediat a observat lucrul mașinistul; era însă prea târziu, ca să mai opriască mașina; cu o iuteală potențată a trecut podul și apoi a stat, pentru ca podul să se viziteze. Trenurile nici nu mai circulă până nu se face la loc podul.

— Jertfa negrijii mamei. Multe obiceiuri rele se mai mențin și acum pe la sate. Așa zilele trecute fetiță Ana a lui George Maty a fost lăsată singură acasă. În sobă era jar; a început să se joace cu el; i-s'a aprins hainele și după-ce a căpătat răni foarte grele, până a venit mamă-sa acasă, a murit. Procurorul a pus pe flușturatică mamă sub acuză.

ECONOMIE.

Arad, 3 Aprilie.

Răsplata hărniciei.

Avem plăcerea să înregistrăm un frumos caz de răsplată a muncii serioase. Tinerii nostri să-l ia drept exemplu. Cât de mult el arată calea, spre care merită să li-se îndrume năzuințele! Calea muncii grele și obositoare, — ducând însă la sigură izbândă.

Un tiner harnic din Arad, dl Cornel Pavlovits, unul dintre arangiatorii balului de an al tinerilor comercianți români, a fost numit de șef al unei mari case comerciale din Budapesta („Kalan minerie și topitorie“) cu un salariu anual de 7200 cor.

Felicităm pe bravul tiner și am dori ca din pilda lui să învețe mulți tineri Români.

Teritoriul vamal.

Chestiunea separațiunii teritoriului vamal preocupă tot mai intensiv atât dincoace cât și dincolo de Leitha, pe factorii competenți. Nu trece zi, ca aici ori dincolo să nu s'ocupe cu chestiunea teritoriului, încât e greu a și registra diferitele opinii. Săptămăna trecută a apărut cartea lui Matlekovits Sándor „Teritoriu vamal comun și separațiune economică de Austria“ în care apără comunitatea teritoriului vamal. Dar se pare singur a nu avea multă încredere în teză-i, pentru-că la sfîrșitul cărții află de bine a s'ocupa amănunțit de rezoanele independenței teritoriului. Un pendant interesant al felului său de a înțelege lucrul este acel proiect de conclud, pe care l'a primit deunăzi „Zentralstelle“ economică austriacă, în adunarea-i generală. După referent, teritoriul vamal comun nu corespunde intereselor agriculturii austriace, drept'aceia ar fi de dorit separațiunea. Față de aceasta, concludul primit zice, că adunarea generală, ține și pe mai departe teritoriul vamal comun de corezpunzător intereselor ambelor state, considerînd însă, că între împrejurările actuale ungare, e puțină probabilitate să se renouască, se îndrumă „Zentralstelle“ a aduna date pentru cazul separațiunii, ca comitetul să poată face propuneri concrete guvernului austriac.

Piața din Arad.

Semnare nominală:	secară; (50 klg.)	7.30—	7.40
"	" orz:	7.30—	7.40
"	" ovăș:	6.70—	6.80

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:			
756—850 măști metrice grâu cor.		8.40—	8.80
500—600 " cucuruz "		7.60—	7.65
Semnare nominală:	secară:	7.30—	7.40
" " orz:		7.20—	7.30
" " ovăș:		6.80—	6.90

POȘTA REDACȚIEI.

„Ea“ n'a uitat — nu se poate publica.

MUSTANGERUL NEG

— ROMAN SENAȚIONAL. —

De

MAYNE-REID și F. WHITTAKER.

(Urmare.)

— Șeful alb se află în momentul pe țărnișii riului, răspunse Luiza mai blând mai mulți războinici armați pe lângă dâns este amicul indienilor cinstiți, dar' îi omă ceilalți ca pe niște câni. Nu-ți va da wh încredințez.

Coadă de Tigru o mai privi odată încât dânsa simți o roșeață vie năpădindu-i. Fur cuprinsă de o tremurătură nervoasă, nu o putu stăpâni.

Atunci tînărul șef întoarse capul spre Tennessee, care orbită de flacăra privirilor lui ochii, și zise verișoarei sale cu o voce toare:

— Luizi! Luizi! Să chemăm în și scăpăm cu fuga! Mor de frică! omori poate!

Șeful auzi aceste câteva cuvinte într'un mod liniștitor, dar' o expresiune mîntătoare strălucea în ochii săi.

— Șeful nu omoară ficele drăgute țelor palide, zise el. De altcum Coadă de Tigru nu este un dușman al albilor. Privește nici măcar un pumnal. Nimic decât lule, cei, pe care voesc să o fumez cu marel fețelor palide, vorbind cu dînsul.

Și depărtînd culele tunicei sale de tigru, își arată cingătoarea de vânătoare arme, cel puțin la părere, și cuprinzînd bine zis susținînd numai o pungă plină și înfrumusețată cu cusături de felurite culor.

— Coadă de Tigru este un mare șef el cu un aer sumet și deplin convins. vada pe marele șef al fețelor palide, pe zice bine al venit.

— Sunt sigură, că tatăl meu va de a te vedea și onorat de pasul d-tale. punse Tennessee Magoffin, care vorbea prima oară.

Dar' se silia înzadar să-și dea un siguranță și să ascundă tremurătura voii.

— Nu voești să te cobori pe țărnișute de metri de aci, pentru a vedea meu? De sigur îl vei găsi, și dînsul va bine decât mine ce fel de discurs se unui șef ca d-ta.

Coadă de Tigru se strîmbă din nou tru un zimbet batjocuros, privind, pe tîm. Fără îndoială era măgulit de spaima ei învederată cu toate silințele ce-și dedit a o ascunde.

— Lui Coadă de Tigru îi place să vorbească cu femeile și mai ales cu femeile fețelor palide, zise el. Are multe soții, dar' nici una dintre ele nu este frumoasă ca fetele albe.

Tennessee reîncepu să tremure; că părăsia din nou. Ea doria din toate vada apropiindu-se vre-unul din tovarșii robii tatălui său, dar' bărbatul ocupați erau prea absorbiți pentru a observa a-și întrerupe lucrul.

Și privirile Indianului continuau a Acum începu vorba Luiziana:

— Fetele din rasa noastră, răspunse tejește nu vorbesc cu persoane necu. Dacă-ți trebuie ceva, dacă-ți e foame, ce-ți va trebui. Dacă nu, pleacă la colose află pe țărnișii riului. Li vei spune ceea-ce ai de spus.

— Nu mi-e foame, zise Coadă de dispreț. Am mai multă hrană decât în Ceea-ce vreau, sunt puști, pulbere, patur.

— Oh! domnule Coadă de Tigru, Tennessee desperată, tovarășii tatălui menii săi au multe puști colo lângă riul și i-le cere, te rog; nu ne rămâne nici aci, în tabără. Te rog cu stăruință, duca un bun războinic ce ești! Du-te la bine să te adresezi colonelului.

— Coadă de Tigru merge unde vrea, și nu când i-se poruncește! zise dînd din umeri cu dispreț. Voește să whisky, numai decât!

Redactor responsabil: Sever Bocu.

Editor-proprietar: George Niehl.

Picăturile balsamice „MARIA-RADNA“

rări și stomac, ajută iute și sigur în multe boale, ca d. ex. dureri, colici de stomac, boli vechi de stomac și lipsei de apetit, reumei, junghiuilor, colice și durere de cap, estern la răni timpurii, la sgărieturi, la scrinteli și ruperi de oase, contra reumei și durerii de oase.

Un flacon: prețul 30 fil., 10 flacoane Cor. 3.— francat.

Pastilele — SENECA

Medicină sigură contra tusei, troanei, răcelii, influenței. — Prețul unei cutii Cor. 1.—, 10 cutii franco Cor. 8.—.

Se poate căpăta la **Kossuth Pál, Szűz Mária.** gyógyszerész, Arad, Boros-Béni-tér 15 sz.

abserisa vād. Frank Vilmosné cu
duce la cunoștința on. public, că în
unei prietenești înțelegeri a repasit
sta firma Menráth și vād. Frank.
otodată aduce la cunoștința că își
ie magazinul bogat și corăspunzător
r mai multe pretenții de monumente
ma în piața Boros-Béni Nr. 3, unde
comanda tot felul de monumente
rmoră albă și sură, granit, syenit
brador precum și monumente de
ioră roșie din țeară, toate aceste
stine ca până acum le recomandă on

primește ca și până acum tot felul
lucruri de sculptură, cari ca și până
m se efectuează sub conducerea dlui
bb Belloni în teritoriul propriu din
da Karolina.

Protegierea on. public o cere și de-
ma cu deosebită stimă:

vād. Frank Vilmosné

Se caută un tiner tipograf.

Pentru institutul tipografic „Victoria”
Simleu, se caută un tiner tipograf care
pe deplin versat în arta tipografiei și
perfect limba română și maghiară.
Locul este a se ocupa cel mult la 10
mie.

Deslușiri mai detaliate da propieta-
tipografiei Ioan P. Lăzar. Nr. 586—3

Bijuterii, oroloage, aur călcat

și recușite de argint, seduli de ama-
netare cumpără pentru prețurile cele mai
mari ori le schimbă pentru obiecte noi

DEUTSCH IZIDOR

ciasornicar și giuvsergiu

A R A D, Strada Bisericii
(Palatul minorilor.)

Isvorul cel mai estin de cumpărare de
bijuterii și oroloage.

P. T.

Am onoare a aduce la cunoștința sti-
măstului public din loc și din provincie că
în atelierul meu de

fabricarea paturilor și a cuptoarelor
primese efectuarea a tot felul de

cuptoare și mașini de gătit
tot asemenea

mutarea și repararea lor
pe lângă prețurile cele mai moderate.

Am în deposit sobe de maiolica ș. a. în
toate culorile și prețurile.

Rugând pentru binevoitorul concurs rămân
cu stimă

Borai Gyula

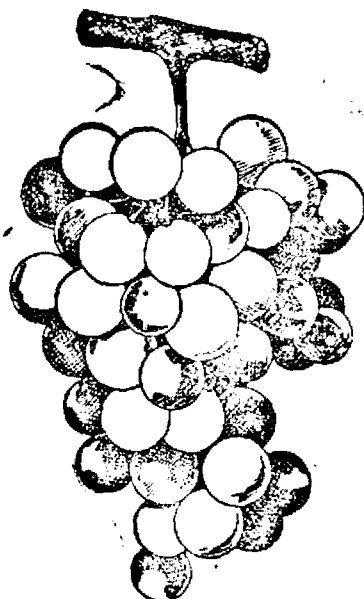
524 fabricant de paturi și cuptoare

Arad, Közép-u. Nr. 6. (casa proprie)

Plantațiune de vie

420

cu ocasiunea Mileniului maghiar Nagyösz.

Prețurile cele mai culate.

Prețurile cele mai culate.

Struguri frumoși, dăinuitori

va avea cel ce va cere gratuit catalogul
cu prețuri al culturii de vițe de vie celei
mai mari maghiare, care a fost întemeiată
cu ajutor de stat și stă sub supraveghierea
statului.

Atențiune!

Dacă dorești ghetă bune, estine și fine
atunci le cumpără din prăvălia de ghetă
pentru dame și domni a lui Brecka
Károly de pe piața Arpád Nr. 5 (edifi-
ciul bisericii izraelite) unde comanda se
efectuează mai punctual.

Se pot căpăta totfelul de ghetă con-
fecționate în atelierul meu. Rog binevoi-
torul concurs al onorastului public, cu de-
osebită stimă

Brecka Károly

• pantofar.

516

PUMPE DE VIN

ung. priv. și țevi de gumi calitatea cea mai bună.
Din cilindru pompei se scurge vinul până la cel din urmă
P. car sâmburul de struguri, coaja și alte părți necurate se
partea numai de cât, prin asta pompa nu se strică și nici
nu se poate strica. Pentru funcționarea pompei se dă o
garanție pe 3 ani (reparație gratuită).

PUMPE DE FOC

258

ventiluri rotunde. Pentru comune foarte potrivite, de oare se
trebuințarea de apă nesiposă ori murdă nu abzie serviciul
m funcționarea regulată a mașinei se primește garanție pe
3 (reparare gratuită). Sărupe potrivite unitare și țevi de
pa din launtru căptușite cu gumi cu prețurile cele mai ieftine.
Fantani cu țevile trebuincioase în preț de fabrică.

HÖNIG OTTO

— fabricant de pompe reg. ung. priv. —

Arad, Rákóczy-utca 27.

— Stropitori de vie se primesc spre reparare —

IOSIF HEGEDÜS

Cronometrar, Ciasornicar și Giuvsergiu

Arad, piața Boros Béni 10.

Magazinul societății din Ungaria a fa-
bricantilor Glashutten din Elveția. Excluziv
singur. Ciasornice cu precizie. 550

Igaz Sándor

388

ciasornicar și giuvsergiu.

— ARAD, Piața Libertății —

lângă edificiul teatrului vechiu.

Aur și argint călcat cumpără p. prețul
cel mai mare de zi, ori schimbă pentru
alte obiecte de aur și argint.

Intemeiat în 1874.

Noutate! Noutate! Noutate!

Pardesiu „ŞAGUNA“

pentru preoţi şi teologi,

Fason nou, Fason nou, Fason nou.

Numai la mine se poate căpăta.

Din acelaş material veste şi nădragi pentru preoţi. Haine franceze-losif exclusiv pentru teologi. Rinduri de haine, pardesiuuri din postavul cel mai la modă, pregătite după moda cea mai nouă se pot alege după plăcere în prăvălia mea

Fie-care bucată se ajustează la dorinţă şi fără plată.

Serviciu conştiencios!

25% cruţare!

Preţuri estime!

Comande din provincie se execută convenabil.

Cu stimă:

Moskovitz Zs.

Arad, Színház épület.

358

— Telefon oraşenesc şi comitatens 534. —

Friedmann Lajos

prăvălie de coloniale şi delicatose

ARAD, Piaţa Libertăţii Nr. 4 (lângă cafeneaua Pölzi)

Am onoarea aduce la cunoştinţă onoratului public că pe piaţa libertăţii (lângă cafeneaua Pölzi), am deschis

o prăvălie de coloniale şi delicatose

corespunzătoare cerinţelor timpului modern.

Am stabilit în depozit tot felul de cele mai bune coloniale, benturteară şi streine, ceaiuri, prăjituri pentru ceai (Cafos veritabil) mare timent cu delicatose, caşuri, mezeluri (şi coşer) ş. a. m.

Când cer protecţia onor. public il asigur despre serviciu punctual şi

Cu deosebită stimă

Friedmann Lajos

Comande din provincie
se execută prompt.

520

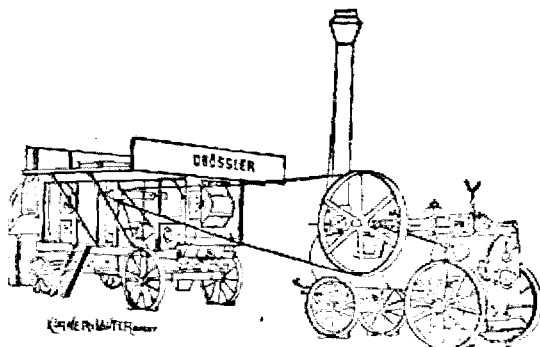
Arad, Piaţa Libertăţii nr. 4 (l. Pölzi)

Carol Drössler

fabrică ces. reg. de maşini agricole

Budapesta, VI. Váci körút 5

transportă automobile, locomotive cu vapor, grapa de imblăce cu vapor, imblăce de mână şi (járgányos) motoare ulei crud, montează mori şi tot felul de maşini agricole

Marfa solidă, pe condiţiuni favorabile şi plată. —

Se trimite catalogete şi cheltueli

Se caută agenţi

TIPOGRAFIA

„TRIBUNA“

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fiind aranjată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne şi cu dotăţi modernă, primeşte spre executare ori-ce lucrare ce se ţine de arta tipografică.

Broşuri, opuri, manuale, tabelări în ori-ce mărime, registre pentru bănci, invitări la petreceri şi cununii, plicuri, cap de scrisori, anunţuri funebre, cărţi de vizită, etc. etc.

Executat cu gust fin, la timp şi punctual, după sistemul cel mai nou.

Cerem şi pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc intru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus înşirate a trimite spre executare şi a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Având în vedere şi sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru naţional, credem că va afla mai multe răsunet acest anunţ al nostru.

Telefon Nr. 502.